

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7XCoE/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	7710217856
Dátum vydania rozhodnutia:	15.03.2017
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7710217856.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej splnomocnenkyňou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnej X. V., bývajúcej v M., o vymożenie 424,53 € s príslušenstvom, vedenej Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 19Er/605/2010, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2014 sp. zn. 13CoE/62/2014, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinná má nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania s odôvodnením, že rozhodnutie okresného súdu nebolo založené na aplikácii komunitárneho, resp. únievého práva, ale výlučne na aplikácii vnútroštátneho predpisu (prvá veta výroku); vo výroku o zastavení exekúcie potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 29. októbra 2013 č. k. 19Er/605/2010-19, ktorým prvoinštančný súd tiež nepriznal súdnemu exekútorovi JUDr. U. I. náhradu trov exekúcie (druhá veta výroku) a napokon účastníkom (všetkým ?) nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (tretia veta výroku). Potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

2. Proti takémuto uzneseniu podala oprávnená (ďalej tiež len „dovolateľka“) odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním rozhodnutie o potvrdení uznesenia prvoinštančného súdu. Odvolanie odôvodnila odňatím jej možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť nesprávnym právnym posúdením veci, keď odvolací súd nesprávne

aplikoval § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Uznesenie je i arbitrárne (a preto nepreskúmateľné), pričom nesprávne bolo i poučenie o možnosti napadnúť rozhodnutie odvolaním. Vzhľadom na to navrhla uznesenie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovoláním namietala, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O. s. p. v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2014 vrátane), lebo nesprávne interpretovali § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní; konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), keď otázka vykonateľnosti exekučného titulu už bola právoplatne vyriešená pri poverení súdneho exekútora vykonaním exekúcie; nepodal sa návrh na začatie konania, hoci bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.) a nižšie súdy jej odňali i možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie. Nižšie súdy sa v konaní dopustili aj inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), keď nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali dokazovanie a napokon napádané rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 O. s. p.); argumentovala tiež dovolateľka, navrhujúca za účelom predloženia prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie prerušiť i dovolacie konanie.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona.

4. Najvyšší súd pri preskúmaní odvolania dospel k záveru, že na prejednanie tohto opravného prostriedku nie je splnená podmienka funkčnej príslušnosti (najvyššieho súdu).

5. Podľa § 161 ods. 1 C. s. p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Táto úprava sa až na možnosť ustanovenia zákonnej odchýlky od vymedzeného pravidla zhoduje so skoršou úpravou procesného práva, podľa ktorej kedykoľvek za konania prihliadal súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (tu por. § 103 O. s. p.).

6. Podľa § 161 ods. 2 C. s. p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. V tomto prípade ide (až na nahradenie slovného spojenia „podmienka konania“ synonymom „procesná podmienka“) o úplné prevzatie skoršej úpravy, nachádzajúcej sa v ustanovení § 104 ods. 1 vety prvej O. s. p.

7. I keď C. s. p. neobsahuje výslovný výpočet procesných podmienok, za ktorých môže súd vo veci konať a tieto ani výslovne nedefinuje, zo zákonnej úpravy možno vyvodiť, že medzi ne patria tie podmienky na strane súdu a strán konania, ktoré musia byť splnené na to, aby mohol byť dosiahnutý cieľ civilného súdneho konania, vyplývajúci už zo základných princípov C. s. p. Na strane súdu k procesným podmienkam patria tie, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Jednou z takýchto podmienok je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť súdu na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania (alebo inak taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nie je možné odstrániť).

8. Z ustanovení C. s. p. vyplýva, že o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35). Podľa § 355 C. s. p. je proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh oprávnenej na prerušenie konania, vydané v rámci odvolacieho konania, však nemá

charakter rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale je rozhodnutím (nech aj súdu odvolacieho) vydaným v jedinej inštancii.

9. Ak teda C. s. p. obsahuje úpravu funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu len na rozhodovanie o dovolaniach, musí to mať za následok ten záver, že na rozhodovanie najvyššieho súdu o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým tento rozhodol o návrhu na prerušenie konania v odvolacom konaní ako opravný (nadriadený) súd, chýba najvyššiemu súdu funkčná príslušnosť. Takýto záver inak treba považovať za súčasť ustálenej judikatúry najvyššieho súdu - v tejto súv. por. napr. uznesenia vo veciach sp. zn. 6 ECdo 248/2013, 6 CoE 126/2013; 6 ECdo 258/2013, 6 CoE 110/2013; 6 ECdo 308/2013, 6 CoE 138/2013; 6 ECdo 14/2013, 6 CoE 141/2013; 6 ECdo 323/2013, 6 CoE 3/2014; 6 ECdo 49/2014, 6 CoE 23/2014 či 6 ECdo 73/2014, 6 CoE 39/2014.

10. Konanie o odvolaní proti takému rozhodnutiu bolo preto potrebné pre nedostatok funkčnej príslušnosti, ako procesnej podmienky, zastaviť (podľa § 161 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 438 ods. 1 rovnakého zákona).

11. Pri dovolaní po zistení, že toto bolo podané včas, naň oprávnenou osobou a za splnenia podmienky jej zastúpenia potom najvyšší súd dospel k záveru, že toto podanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné a je potrebné ho odmietnuť (a súvisiaci návrh na prerušenie konania zamietnuť).

12. V danom prípade ide totiž o dovolanie spojené s návrhom na prerušenie dovolacieho konania, podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 76/2013, 6 ECdo 210/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 179/2014 a 8 ECdo 205/2014. S odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v takýchto konaniach, sa najvyšší súd aj v tejto veci v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne; ďalšie dôvody preto už neuvádza (§ 452 ods. 1 C. s. p.).

13. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.) a pri rozhodnutí o trovách odvolacieho konania len poukazuje na § 256 ods. 1 C. s. p., keď zastavenie tohto konania zavinila nedostatkom procesnej podmienky, predstavovanej funkčnou príslušnosťou najvyššieho súdu na prejednanie odvolania, oprávnená.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0, v časti trov konania pomerom 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.